

Srijeda, 01.12.2010.g.

Tokom današnjeg dana sam ispitivao svoje unutrašnje "JA" o čemu da danas pišem u ovaj moj dnevnik. Tema i iskustava je bilo više a opet ni jedna mi nije onako "sjedala". Bila bi tu i priča o majkama a koja priča mi je došla u misli kada sam jučer na misi zornici pri čitanju Starog zavjeta slušao čitanje jedne majke, čiji je sin ovu jesen otišao u Zagreb da se školuje i postane redovnik. Koliko je ona samo živjela sa svojim sinom i koliko joj je on sada u mislima. Ili, danas sam bio na jučer dogovorenoj kavi sa Josipom. I puno toga sam saznao o njemu i njegovoj obitelji. Dosta mi je bilo samo to dok mi je rekao da mu je otac rano umro, imao je tek 7 godina, sestra 4 a druga sestra 1 godinu. I dalje se cijeli život o njima brinula majka.

Sve su mi to bile teme pune emocija i iskustva, ali nekako mi nisu bile za današnji dan.

I onda odem na poštu da podignem naručenu knjigu od Betty J. Eadie "U ZAGRLJAJU SVJETL OSTI". Pročitao sam ju u zatvoru a govori o prekrasnom iskustvu jedne žene poslije svoje smrti, što je nakon toga doživjela i njezinom povratku među žive nakon takve "kliničke smrti".

Ponovno sam ju malo prolistao. I tada mi je za oko zapela rečenica pred kraj knjige "S VREMENA NA VRIJEME PITAM SE OD ČEGA SE SASTOJI MOJA MISIJA, ALI NARAVNO, NA TA PITANJA NE ZNAM ODGOVORA." E, to je bilo to. To mi pitanje ponekad dođe u misli. A nameće mi se kroz pitanja iz moje okoline. "Pa što ćeš sad raditi, od čega ćeš živjeti, pa od toga tvoga pisanja ne možeš živjeti, pa sad si bez posla i lijepo je to što radiš ali to bi mogao 2-3 sata na dan a ostalo vrijeme bi morao nešto raditi, zaraditi za život, itd"

Nakon "bombardiranja" takvim pitanjima i meni dođe pitanje: "GOSPODINE, OD ČEGA SE SASTOJI MOJA MISIJA?". No, samo sam nakratko zbunjen jer mi Gospodin iz sata u sat, iz dana u dan, pokazuje moj put, dijelove moje misije. Kako je sve jednostavno! I danas sam vodio razgovor s mojim prijateljem koji ne vjeruje u život poslije smrti i dosta je veliki materijalista. I opet mu nije jasno, kako kaže, kako ću ja dugo ovako. Kaže, pa ja te znam kao čovjeka koji zna organizirati posao, raditi i stvoriti novac. A sada mu nisam jasan. I ponovno njegovo pitanje

kada ću početi nešto konkretno raditi, zarađivati.

A ja ga onda pogledam pa ga upitam da koliko on misli da nam treba za život. Koliko kuća, auta, hrane odjeće, obuće i svega ostalog. A on ima i stan, i kuću, i apartman na moru, i klijet tu kod nas. I jako je zabrinut za budućnost. Ja mu kažem da vjerujem da će mi Gospodin dati onoliko koliko trebam, i posla i materijalnih stvari, i da me nikada neće ostaviti na cjedilu. A znam da će mi dati puno posla jer mi je dao i puno darova. I znanje, i mudrost, i savjet, i snagu, i zdravlje. Završio sam i fakultet. I nije mi On to sve dao da ne misli da ja to sve trebam i u punoj mjeri koristiti. Ali, ako ja to neću koristiti onda činim teški grijeh , GRIJEH LIJENOSTI, a to neću i ne smijem. I ako bi me On nakon svega toga ostavio onda Njega nema. O,

A
JA
I
MNOGI
DRUGI
ITEKAKO
ZNAMO
DA
NJEGA
IMA!

I onda, što da brinem. Doći će i posao i materijalne stvari. Dokaz je i to što ja sada, bez posla, nisam nikome na teret jer mi je Gospodin dao sasvim dovoljno materijalnih stvari za mene i moju obitelj. Ja samo trebam slijediti njegove poruke i znakove.

I pita me taj prijatelj da kako ću onda raditi, što će mi biti cilj s obzirom da sam do sada uvijek htio zaraditi dosta novaca. Kaže, ako radiš onda ti mora biti cilj zaraditi novce.

Ne, kažem ja, moj cilj više nije da radim radi toga da zaradim novce. NE. Moj cilj je da iskoristim u potpunosti sve darove koje mi je Gospodin dao. A tek kao jedna od posljedica korištenja tih mojih darova bit će i zarađivanje novaca. Jer tu su još i važnije posljedice. Pomaganje drugima, zadovoljstvo i probitak radnika koji će za mene raditi, svjedočenje Gospodina kroz pošten i korektan pristup svima koji će sa mnom raditi, plaćanje prema državi, koju Gospodin kao takvu drži po svojoj volji na svijetu, svih potrebnih obveza što znači da ju ne prevarim ni u čemu, itd. Da, to mu je malo zvučalo utopijski.

Ali, ja znam da će to sve tako biti ako mi Gospodin pokaže da moram ići tim putem, za kojega se ja i pripremam sa svojim poslovnim planom osnivanja trgovačkog društva. A možda Gospodin ima sa mnom i neki drugi plan. Ne znam i ne zamaram se time. Samo ću prepisati ono što je i draga Betty napisala:

"DOVOLJNO MI JE DA ŽIVIM U SVJETLOSTI ISUSA KRISTA I DA NASTAVIM UŽIVATI U N
JEGOVOJ
LJUBAVI.
MISLIM
DA
JE
TO
DOVOLJNO
I
DA
ĆU
BITI
U
STANJU
URADITI
SVE
ONO
ŠTO
ON
OD
MENE
TRAŽI.

NA NAMA JE DA SE VOLIMO. TO ZNAM. NA NAMA JE DA BUDEMO DOBRI, TOLERANTNI
I
DA
JEDNI
DRUGIMA
BUDEMO
NA
USLUZI.
LJUBAV
ĆE
NAM
OMOGUĆITI
DA
DOŽIVIMO

JOŠ
VIŠE
RADOSTI.
TO
ĆE
BITI
NAŠA
NAJVEĆE
NAGRADA... SVE
DRUGO
JE
NADGRADNJA. JEDNOSTAVNO
TREBA
SLIJEDITI
SPASITELJEVU
PORUKU
KOJA
JE
VEOMA
JASNA,
A
GLASI: " PRIJE
SVEGA,
VOLITE
SE!"
JA
ĆU
SE
I DALJE
TRUDITI. " Tako misli draga Betty.

I ja, dragi Gospodine!